

І Ё АГОНЬ, І Ё ВАДУ, І НА ЛЮБЫЯ ВЫШЫНІ

(Заканчэнне.

Пачатак на 1-й стар.)

Першае падобнае мерапрыемства было арганізавана Міністэрствам па надзвычайных сітуацыях у мінулым годзе. Яно атрымала водгук у журналісткім асяроддзі, таму працу ў гэтым кірунку было вырашана працягнуць, пашырыўшы склад удзельнікаў.

Мэта семінара — павышэнне ўзроўню кампетэнтнасці работнікаў друкаваных, радыё і тэлевізійных СМІ ў пытаннях, звязаных з дзейнасцю органаў і падраздзяленняў па надзвычайных сітуацыях, а таксама знаёмства блогераў і журналістаў з прафесіяй «ратавальнік-пажарны».

У гэты раз усіх прысутных падзялілі на групы і правялі ўводны інструктаж па тэхніцы бяспекі. Пасля гэтага групы разышліся па інтэрактыўных пляцоўках. Усяго іх было восем. На кожнай можна было атрымаць тэарэтычныя веды па бяспецы і практычныя навыкі дзейнасці ў розных надзвычайных сітуацыях.

ЗБОР І ВЫЕЗД ПА ТРЫВОЗЕ

Першым выпрабаваннем нашай групы стала адпрацоўка збору і выезду пажарнага разліку па трывозе. Па нарматыве ратавальнікам даецца 40 секунд на тое, каб адправіцца на выезд. Пры гэтым 20 секунд адводзіцца на надзяванне спецыяльнага адзення — «баёўкі». Яна складаецца з камбінезона, спецыяльных ботаў, ахоўнай курткі, пояса, шлема і пальчатак. Па адчуванні — гэта, як апрануць зімовую вопратку летам. Варта адзначыць, што касцюм адзін — і на зіму, і на лета. І калі нам было невыносна гарача ў звычайных летніх дзень, то што ўжо казаць пра ратавальнікаў, якія пры такой тэмпературы змагаюцца з полымем, да прыкладу, у палаючым і задымленым памяшканні? Можна толькі захапіцца вытрымкай ратавальнікаў, якія ў такой вопратцы не проста пазіруюць для рэпартажу, а рэальна ратуюць людзей. Бо адно толькі нашэнне спецыяльнага касцюма — ужо велізарная праца.

МЕДЫЦЫНСКАЯ ПАДРЫХОЎКА

На лакацыі аказання першай дапамогі навучылі правіламі выканання штучнай вентыляцыі лёгкіх, непрамога масажу сэрца і прыёму Геймліха (пры ўдушшы або закаркаванні верхніх дыхальных шляхоў).

Манекен, на якім журналісты адпрацоўвалі непрымы масаж сэрца, быў абсталяваны адмысловымі датчыкамі, з дапамогай якіх на планшэце можна бачыць, ці правільна ратуецца умоўнага пацярпелага. Гэта дазваляла карэкціраваць сілу націску на грудную клетку і частату націскаў. Таксама на спецыяльным манекене ратавальнікі паказалі, як рэаніміраваць немаўлята.

Варта адзначыць, што такія навыкі карысныя не толькі для ратавальнікаў, але і для простых людзей, бо ніколі не ведаеш, што можа здарыцца з чалавекам у паўсядзённым жыцці.

ДЫМАКАМЕРА

Цяжэй за ўсё было ў дымакамеры, дзе неабходна таксама надзець на сябе апарат на сціснутым паветры і кіслародную маску. Сам балон

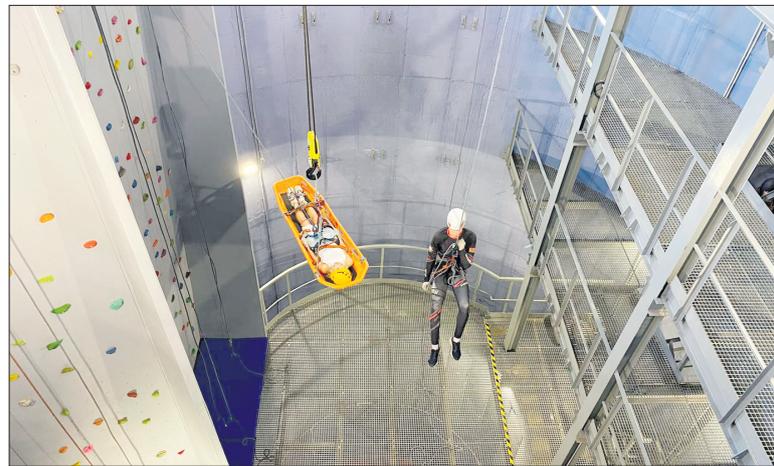
важыць больш за дзесяць кілаграмаў, пры гэтым, каб яго правільна замацаваць, трэба падскочыць і рэзка пацягнуць за шлейкі. Разам з экіпіроўкай вага такога боекомплекта дасягае 20 кілаграмаў, а ратавальнікі часцяком маюць пры сабе яшчэ лом, ліхтарык і вярхоўку, бегаючы, прысядаючы і выносячы на сваіх плячых пацярпелых.

Гэтая плячоўка паказала, як адчуваюць сябе супрацоўнікі МНС, калі заходзяць у задымленае памяшканне для выратавання людзей з агню. Каманда рухалася звяном у чатыры чалавекі. У поўнай цемры, хай і не адразу, журналістам удалося «выратаваць» манекен, які выяўляў «пацярпелага». Яго вынеслі з памяшкання і акуратна паклалі ў цянік.

У суцэльнай цемры практычна нічога не было відаць. Цяжка ўявіць, што адчувае ратавальнік, які заходзіць у моцна задымленае памяшканне. Пры гэтым на яго яшчэ ўздзейнічае вялікая тэмпература. А для яго гэта фактычна руціна, звычайныя будні...

ЛІКВІДАЦЫЯ ЁЗГАРАННЯЎ

Знаёмства з прафесіяй ратавальніка будзе няпоўным, калі не адчуць сябе ліквідатарам пажару, няхай і ўмоўнага. Таму лакацыя «Ліквідацыя ўзгаранняў» таксама

ўваходзіла ў праграму семінара. Дарэчы, выйсці сухім з вады не ўдалося, бо давалося пазнаёміцца з пажарным рукавом.

Тут важна моцна стаяць на нагах, таму што пры падачы вады праз рукаў адбываецца аддача, якая можа паваліць чалавека на зямлю! Таксама трэба прыкладаць вялікі намаганні, каб разгортваць яго, рухаючыся наперад. Пазней, зноў апрануўшыся ў «баёўку», з дапамогай вогнетушыцеля мы ліквідавалі ўмоўнае ўзгаранне.

ПРАМЫСЛОВЫ АЛЬПІНІЗМ

Мабыць, самая цікавая і экстрэмальная лакацыя. Тут нам распавялі і паказалі, як працаваць з альпіністкім абсталяваннем, якое выкарыстоўваецца пры выратаванні людзей на вышыні. Усе жадаючыя змаглі спустыцца ўніз пры дапамозе тросаў з вышыні каля 20 метраў, а таксама ўзлезці па 10-метровым скаладроме.

На журналістаў началі спецыяльныя рамяні і тросы. Не забыліся і пра страхоўку, паказалі прынцып працы ўсёй канструкцыі. Паспрабаваўшы павіснуць на вярхоўках на невялікай вышыні ад зямлі і зразумейшы, як усё ўладкавана, каманда перайшла да асноўнага спуску. Дарэчы, карэспандэнт «Звязды» настолькі гэтым захапіўся, што напрысяў спустыцца такім чынам аж некалькі разоў! Галоўнае — не глядзець уніз...

ПАЖАРНА-РАТАВАЛЬНЫ СПОРТ

Далей журналісты паспрабавалі свае сілы ў адной з дысцыплін пажарна-ратавальнага спорту — пад'ёме па штурмавой лесвіцы на трэці паверх вучэбнай вежы. І зноў вышыня. Толькі ў гэты раз трэба не спускацца ўніз, а лезці ўверх. І зноў для журналістаў арганізатарамі былі падрыхтаваныя страхавыя тросы.

На другі паверх па прыстаўленай лесвіцы залезці было не цяжка. Цяжка было падымацца далей. Таму што перад гэтым давалося самастойна перакінуць лесвіцу на

ногія памочнікі — лабраторы рэспубліканскага атрада спецыяльнага прызначэння «ЗУБР» Дарк і Гром.

Асаблівае ўражанне на гэтай лакацыі на журналістаў зрабілі ўздым на пад'ёмніку і аўталесвіцы на вышыню да 55 метраў, што адпавядае прыкладна 18 паверхам звычайнага жыллага дома. Пасля спуску на вярхоўцы стаяць нагамі на больш-менш цвёрдай паверхні, хай і на вышыні, было не страшна. Напружваў толькі вецер, які трохі разгойдваў пад'ёмнік на вышыні.

ПАЖАРНАЙ СЛУЖБЕ БЕЛАРУСІ — 171 ГОД

Пасля паспяховага праходжання ўсіх інтэрактыўных зон праца журналістаў не скончылася. Міністр па надзвычайных сітуацыях, генерал-маёр унутранай службы Вадзім СІНЯЎСКІ пасля рабочай паездкі ў Гомельскую вобласць адразу прыехаў ва Універсітэт грамадзянскай абароны МНС, каб пагутарыць з прадстаўнікамі СМІ, адказаць на пытанні. Атрымалася шчырая, сяброўская размова.

«Сёлета 25 ліпеня пажарнай службе Беларусі спаўняецца 171 год. Гэта быў доўгі шлях ад першай пажарнай каманды ў Мінску да сучаснага Міністэрства па надзвычайных сітуацыях. Калі распаўся СССР, мы былі вымушаны ісці ўласным шляхам спроб і памылак. Па-сапраўднаму ведадства пачало развівацца пасля таго, калі мы выбралі Прэзідэнта, калі ён пачаў звяртаць увагу на пытанні надзвычайных сітуацый і, у першую чаргу, пытанні ліквідацыі наступстваў катастрофы на ЧАЭС. Менавіта тады, у 1994 годзе, было створана Міністэрства па надзвычайных сітуацыях і абароне насельніцтва ад наступстваў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС», — сказаў Вадзім Сіняўскі.

19 студзеня 1999 года была створана сістэма органаў і падраздзяленняў Міністэрства па

надзвычайных сітуацыях. Вось з гэтага дня фактычна можна казаць аб сучасным МНС. Кіраўнік ратавальнага ведамства адзначыў шэраг дасягненняў міністэрства за мінулыя гады. «За трыццацігадовы перыяд у краіне выратаваны дзясяткі тысяч чалавечых жыццяў. Калі 20 гадоў таму на пажарах штогод гінула больш за 1000 чалавек, то сёння нам удалося знізіць гэтую лічбу больш чым у два разы. А гібель дзяцей зніжана больш чым у шэсць разоў. Штодзень на лінію 101 і 112 нашага Міністэрства паступае каля 800 паведамленняў, з якіх палова — гэта баявыя выезды», — адзначыў Вадзім Сіняўскі.

ПРА НС — АПЕРАТЫЎНА

Ён дадаў, што ратавальнаму ведамству вельмі важна працаваць з прадстаўнікамі СМІ, таму што калі сістэма аперацыянага давадзнення інфармацыі аб надзвычайнай сітуацыі і спрацавала, то гэта засталося па-за ўвагай насельніцтва. «Таму мы будзем рабіць высновы і ўдасканальваць гэтую працу. Але як захапіць розумы людзей, трэба, магчыма, павучыцца ў вас (журналістаў)», — прызнаўся Вадзім Сіняўскі.

Гаворачы аб дзяржаўнай сістэме папярэджання і ліквідацыі надзвычайных сітуацый, міністр адзначыў, што яна патрабуе ўдасканалення. «Кіраўнік дзяржавы раскрытыкаваў міністэрства як каардынатора работы дадзенай сістэмы, і гэта падстава для пераацэнкі і пастаноўкі дадатковых для сябе задач па яе ўдасканаленні», — адзначыў Вадзім Сіняўскі.

Сярод высноў з сітуацыі, акрамя ўвагі да ўспрымання інфармацыі насельніцтвам, стаіць пытанне ўдасканалення арганізацыі прыёму, аналізу, абагульнення і давадзнення да ўсіх зацікаўленых аперацыянальна інфармацыі аб рэальных наступствах стыхійнага бедства, развіцця ўстойлівай энергетычнай інфраструктуры, а таксама захавання нарматыўных патрабаванняў па аднаўленні сувязі для абанентаў у выпадку надзвычайнай сітуацыі аперацыйна сатавай сувязі.

Семінар атрымаўся насычаным, яркім і багатым на эмоцыі. Задумка арганізатараў — даць магчымасць удзельнікам пражыць адзін дзень у рытме людзей, якія штодня ратуецца чалавечыя жыцці, удалася. І журналісты, і блогеры ў поўнай меры адчулі на сабе не толькі вагу ратавальнага абмундзіравання, але і груз адказнасці за забеспячэнне бяспекі, папоўнілі багаж карысных ведаў і атрымалі мноства ўражанняў.

Данііл ХМЯЛЬНІЦКІ,
фота аўтара.

